

Zavíračka

MILOŠ, 34 let, 1 panák a Tonic

ILJA, 24 let, 2 panáky

MAHU, 29 let, půl flašky Prosecca, 1 Gin Tonic, 3 panáky a 1 balíček mandlí.

*Prázdný bar v centru Prahy. Barmani **MILOŠ** a **ILJA** sklízí poslední rundu panáků z baru. Hudbu vypnuli už před tři čtvrtě hodinou. Domov nadohled. Zbývá poslední zákaznice, vytřít a zamknout.*

MILOŠ: Hele, jdu na cígo. Prosimtě vykopni ji, já už na to dneska nemam.

ILJA: Jo jo.

MILOŠ: Chceš pučit prstýnek? (*ukazuje na stříbrný prsten na levém prsteníčku*)

ILJA: Ty mě žádáš o ruku?

MILOŠ: Seš vůl. Hele, za tři minuty jsem zpátky, tak ať je pryč.

***MAHU**, uteklá družička z rozlučky se svobodou, se vrací z toalety.*

MAHU: Jé, ty jseš pořád tady!

ILJA: Ještě jsem nepodal výpověď.

***MAHU** se zasměje. Až moc.*

MAHU: Panáka po zavíračce?

ILJA: Pardon, už ne.

MAHU: Dobře. Správně. Třetí nohu nemáme. Já dopiju, dopiju a pudu. Ty jseš z Prahy? Že mluvíš tak spisovně...

***MAHU** se dlouze zadívá na **ILJU**. **ILJA** pokračuje v úklidu baru. **MAHU** zvedne skleničku k ústům, pak se ale zamyslí a opět ji položí.*

MAHU (přiopile): Hele, já se ti musím k něčemu přiznat. Já normálně tolik nepiju. Přísahám bohu, jo. Fakt normálně spíš jako skleničku a tak, víšco, prostě ke špagetám navečer. Já ti ani neměla v plánu se trhnout od zbytku, já se tady chtěla jenom vyčurat, jo. Ale ty ses mi tak strašně líbil. Sem hned napsala holkám ne: „Barman je hot. Mam problém.“ Tak psaly ať zůstanu, ne, ať zkusim štěstí.

ILJA (pousměje se): No, tak to se omlouvám, já mám přítelkyni.

MAHU: Každá zeď se dá zbourat. (*ticho*) Se ti nelíbim? (*ticho*) Víš koho mi připomínáš?

ILJA: Vodu?

MAHU (ignoruje ho): Mýho tátu, jo. Máš tátu - tam někde u vás? Já sem měla tátu, skvělýho jo. Dycky nosil koženou bundu. Tu jak máš ty, no jo, já jsem tě v ní viděla když sis šel zakouřit. No tadyta co tady visí, ne? Ona byla tak strašně těžká, ona zlomila jednou ramínko doma. To je co? Jako malá jsem se do ní dycky voblíkala a celý moje tělíčko se v ní dycky ztratilo. Hej, posloucháš mě? Občas mam fakt pocit, že mě nikdo neposlouchá.

ILJA: Promiňte, už je fakt pozdě. Já tu musím zavřít.

***ILJA** rozsvěcí.*

MAHU: Jasný, chápu chápu chápu – zdržuju. Chceš domů. Za přítelkyní? Ne dobrý, dobrý. Dopiju a táhnu. Do prdele táhnu! Tady taky táhne. Si pučim, jo?

MAHU strhne **ILJOVU** bundu z věšáku.

ILJA: Hej!

MAHU (*ignoruje ILJU a prostrčí ruku rukávem*): Úplně jako tátova!

ILJA: Prosím Vás, vraťte mi tu bundu!

MAHU: Nebo co? Co mi uděláš? Hm! (*oblékne si ji*) Tybrďo, taky těžká! No jo no, seš kus chlapa holt, no.

ILJA: Hele, jsou tři ráno, chci si jít lehnout. Mohla byste mi jí vrátit?

MAHU: Myšičko myš!

ILJA vyjde zpoza baru a vykročí směrem k rozjívené **MAHU**.)

MAHU (*zastaví se a přiblíží se k ILJOVI*): Jé ahoj. Já jsem MAHU.

MAHU se pokusí **ILJU** políbit, **ILJA** se však prosmýkne. **MAHU** se pousměje. Přistoupí k němu blíž.

MAHU: I nos máš pěkněj. Víš, co se říká o chlapech s velkýmnosem, ne?

MAHU mu najednou sáhne do rozkroku. **ILJA** zmrzne. Klika. **MILOŠ** se vrací. **MAHU** **ILJU** pustí a rozesměje se. Až moc. Vše se stalo hrozně rychle.

MAHU: Tak já už pudu.

MAHU hází **ILJOVI** bundu k nohám a odchází. Ve dveřích se míjí s **MILOŠEM**.

MAHU: Hezkej večer!

MILOŠ (*loučí se a zamyká*): Dobrou. Díky bohu. Někteří lidi by neměli chlastat. Byls na záchodě, nepoblila to? (*všimne si zaraženého ILJI*) V pohodě?

ILJA (*pomalou sbírá bundu ze země*): Jo. Jo. Jenom... uh, jenom po mně trochu šáhla asi.

MILOŠ: Šáhla?

ILJA: Ne, je to píčovina, sorry.

MILOŠ (*lehce se pousměje*): Jakože chmátla?

ILJA: Tyvole, neřeš to, je to jedno.

MILOŠ: Okej.

Dlouhé ticho. **MILOŠ** začne rozpočítávat kasu, **ILJA** mechanicky vytírá.

MILOŠ: Měl sis vzít ten prstýnek.

ILJA: Co?

MILOŠ: Proč si myslíš, že ho nosim?

Oba potichu uklízí dál.

Opona.